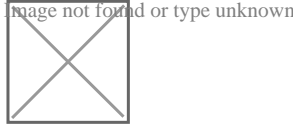


Λόγος επί τη Ενθρονίσει του Μητροπολίτη Ιωαννίνων Μαξίμου

/ [Πεμπτούσια](#)



Οι στιγμές πού ζοῦμε εἶναι μοναδικές, καθὼς νέος λύχνος τίθεται ἐπὶ τὴν λυχνίαν τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ἐκκλησίας, διὰ νὰ λάμπει «*πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ*». Ὁ ἱερὸς κληρὸς καὶ ὁ πιστὸς λαὸς τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, πειθόμενοι καὶ ὑπέικοντες στὴν κρίση τῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τελούσης, Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑποδεχόμεθα τὸν νέο Ποιμενάρχη μας, καὶ ἡ χαρὰ εἶναι «*ἐν ἡμῖν πεπληρωμένη*».

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ζήσαμε, Σεβασμιώτατε, μαζί Σας τὴν ἐμπειρία τῆς ἐφ' Ὑμᾶς ἐπιδημίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὅτε τοῦ πυρὸς ἡ γλῶσσα ἦλθε ἀπάνω Σας ὡς «*νέφος δροσῶδες*» καὶ «*ὑετίζουσα φλόξ*», γιὰ νὰ Σᾶς καταστήσει διάδοχον τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα διαχέεται ἀπὸ πρόσωπο σὲ πρόσωπο: ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους στοὺς Ἐπισκόπους, ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους στοὺς ἱερεῖς, ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς στοὺς πιστούς. Αὐτὸ εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία: τὸ «*γεώργιον*» τοῦ Θεοῦ, πού τὸ ἀρδεύει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· θεσμός, πού τὸν συγκροτεῖ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· θεσμός, τελικῶς, ἱερωσύνης, ἀφοῦ ὅλα στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἱερωσύνη· κι ὁ λαὸς της, κι αὐτὸς «*βασίλειον ἱεράτευμα*» εἶναι, «*ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν*». Λοιπὸν, ἀφοῦ ἐλάβετε «*τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου*», ἐπιβαίνετε τοῦ θρόνου Σας.



Ὁ θρόνος ὁ ἐπισκοπικὸς εἶναι τὸ ἐπίγειον ἀπέικασμα τοῦ οὐρανίου θρόνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Προφήτης εἶδε μὲ τὰ μάτια του «καθήμενον τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαώθ» καὶ κατενύγη. Δὲν εἶναι ἡ λατινικὴ καθέδρα, ὅπου ὁ Θεὸς παραμερίζεται, καὶ ἴσταται ὁ ἄνθρωπος ἀντ' αὐτοῦ. Ἐδῶ ὁ Ἐπίσκοπος φανερῶνει τὸν Χριστό· τὸν κάνει ὁρατὸ σ' ἐμᾶς. Κι ἐμεῖς, βλέποντας στὸ πρόσωπό του, βλέπουμε αὐτὸν τὸν Χριστὸ παρόντα ἀνάμεσά μας, νὰ μᾶς διδάσκει, νὰ μᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ μᾶς ἀγιάζει. Γι' αὐτὸ καὶ ἀκολουθοῦμε πιστὰ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ ὑπακούομε σ' αὐτὸν «ὡς τῷ Χριστῷ».

Παλιὰ, ὁ Θεὸς ὁδηγοῦσε τὸν λαὸ του πρὸς τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας διὰ τῆς νεφέλης· καὶ τοῦ μιλοῦσε μέσ' ἀπὸ τῆ νεφέλη, κρυπτόμενος καί, συνάμα, ἀποκαλυπτόμενος. Τώρα ὁ Θεὸς κρύπτεται, ἀλλὰ καὶ ἀποκαλύπτεται στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ μᾶς καθοδηγεῖ δι' αὐτοῦ στὴν ὑπεσχημένη βασιλεία του.



Μετὰ τὴν ἀνάστασίν του ὁ Κύριος, ὅταν ὅλα ὑποτάχτηκαν σ' αὐτόν, «οὐρανὸς τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια», καὶ ἐτελείωσε τὸ ἔργο «ὃ δέδωκεν» εἰς αὐτόν ὁ Πατήρ, εἶπε στοὺς μαθητὲς του: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς...», καί, ἀκόμη, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν». Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μεταβιβάζει τὸ ἱερατικὸ καὶ διδακτικὸ καὶ βασιλικὸ ἀξιωματὶομα του στοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς διαδόχους τους μέσα στὴν Ἐκκλησία. Σύμφωνα μὲ αὐτὰ οἱ Ἀπόστολοι ἵδρυναν Ἐκκλησίες κατὰ τόπους, κήρυτταν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ χειροτονοῦσαν ἐπισκόπους· ἐν συνεχείᾳ οἱ μαθητὲς τους δίδαξαν πὼς ὁ Ἐπίσκοπος στὴν Ἐκκλησία εἶναι «εἰς τὸν τρόπον καὶ τὸν τύπον Χριστοῦ»· ὅτι οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι γύρω του εἶναι «εἰς τὸν τρόπον συνεδρίου τῶν Ἀποστόλων»· καὶ ὅτι χωρὶς ἐπισκόπους καὶ ἱερὸ κλῆρο «ἐκκλησία οὐ καλεῖται».

Ἐμεῖς, ἀδελφοί, ἔχουμε σήμερα ἐν θρόνῳ τὸν Διδάσκαλο, πὸν ἔρχεται «ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ». Ἔχουμε ἐμπρὸς μας τὸν Βασιλέα καὶ Ποιμένα, πὸν θὰ μᾶς διοικεῖ ὡς πατέρας καὶ παιδαγωγός. Ἔχουμε ἐνώπιόν μας τὸν Ἀρχιερέα, πὸν μὲ τὶς θερμὲς ἱκεσίες του θὰ κατεβάζει τὸν Θεὸ στὴν Ἅγια Τράπεζα, καί, ταυτοχρόνως, θ' ἀναλαμβάνει ὅλους ἐμᾶς «ἐπὶ τῶν μεταφρένων» του, καὶ θὰ μᾶς μεθιστᾶ στοὺς οὐρανοὺς, ὅπου θὰ λέει στὸν Πατέρα: ὅλοι ἐτοῦτοι δικοὶ σου εἶναι καὶ «ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας»· ἀγίασέ τους· φύλαξέ τους ἀπὸ τὸν πονηρό· «τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου... ἵνα πάντες ἐν ὧσιν

», ὥστε κανένας τους νὰ μὴ χαθεῖ... Αὐτὸ εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία, ἀδελφοί: μία σύναξη, μία σύν-οδος, μία κοινότητα ἐν πορείᾳ, μὲ ἓνα προορισμό: τὴν εὐλογημένη βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.



Σεβασμιώτατε· θὰ Σᾶς εἶπαν ἴσως πολλοί, ὅτι ἔρχεσθε νὰ διακονήσετε «ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ». Ἀλλὰ ὅλοι ξέρουμε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀποστόλων ὁ κόσμος στὸν ὁποῖον ἀποστελλόμεθα, ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἀνικμη γῆ. Καὶ ὅτι κληρὸς μας δὲν εἶναι ἄλλος, ἀπὸ τὴν τεθλιμμένη ὁδὸ τῆς μαρτυρίας καὶ τῆς σταυρώσεως. Οἱ κληρικοὶ τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας τῶν Ἰωαννίνων Σᾶς βεβαιώνουμε, ὅτι στὸ ἔργο Σας δὲν θὰ μείνουμε θεατές· θὰ γίνουμε Κυρηναῖοι. Θὰ πορευθοῦμε μαζί Σας, ὡς μία οἰκογένεια – ὅπως τὸ εἶπατε στὴ χειροτονία – τὴν ὁδὸ τῆς μαρτυρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θὰ Σᾶς ἀκολουθοῦμε πειθόμενοι καὶ ὑπείκοντες ὡς τῷ Χριστῷ. Δὲν θὰ ἀκολουθήσουμε φωνές ἀλλότριες, διότι «οὐκ οἶδαμεν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν». Ἡ γῆ ἐτούτη, ποὺ δὲν εἶναι, ὅσο τὴ λένε... “ἄγωνα”, διότι ἔχει ρίζες καὶ ἱστορία καὶ παράδοση κι ἔχει πιανθεῖ τοῖς αἵμασι καὶ τοῖς ἰδρώσι καὶ τοῖς δάκρυσιν τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων της, ἐτούτη ἡ “γῆ”, θὰ Σᾶς ἀγαπήσει καὶ θὰ Σᾶς ἀκολουθήσει, γιατί ἔχετε αὐτὸ ποὺ Σας εἶπε ὁ Μακαριώτατος τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας Σας: «Σὲ πρότεινα», εἶπε, «γιατί εἶσαι ἴσιος· γιατί εἶσαι τίμιος· γιατί εἶσαι αὐτὸ ποὺ δείχνεις...».

Λοιπὸν, «περίζωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου... καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ

» του Ὑψίστου (Ψαλμ. 44, 4-5).

Καλη Ποιμαντορία .

Ἰωάννινα, 20 Ἰουλίου 2014.

(Ομιλία του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Λάμπρου Τσιάρα, εκπροσώπου του ιερού κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως Ιωαννίνων, που εκφωνήθηκε κατά την ενθρόνιση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιωαννίνων κ. Μαξίμου στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου Ιωαννίνων στις 20/7/2014)